

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 10 gusht 2015
Nr. ref.: RK 821/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastet nr. KI152/14 dhe KI153/14

Parashtrues

Fatmir Pajaziti

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 194/2013, të 2 prillit 2014, të Aktvendimit të Panelit të Lirimit me Kusht, PLK. nr. 4/14, të 28 prillit 2014, dhe të Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pzd. nr. 84/2014, të 5 gushtit 2014

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është z. Fatmir Pajaziti, me vendbanim në fshatin Smirë, komuna e Vitisë, momentalisht duke vuajtur dënimin në burgun e Dubravës.

Vendimi i kontestuar

2. Në kërkesën e tij KI152/14, parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (Pml. nr. 194/2013 të 2 prillit 2014), me të cilin ishte refuzuar kërkesa e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë si e pabazuar. Aktgjykimi i lartpërmendur i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 26 maj 2014.
3. Në kërkesën e tij KI153/14, parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Panelit për Lirim me Kusht (PLK. nr. 4/14 të 28 prillit 2014), me të cilin ishte refuzuar kërkesa e parashtruesit për lirim me kusht për pjesën e mbetur të dënimit me burg. Ky Aktvendim i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës, më 29 prill 2014.
4. Në kërkesën e njëjtë KI153/14, parashtruesi gjithashtu konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme (Pzd. nr. 84/2014 të 5 gushtit 2014). Gjykata Supreme refuzoi kërkesën e parashtruesit për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit të tij me burgim të shqiptuar me Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (P. nr. 244/2010, të 17 qershorit 2011).

Objekti i çështjes

Kërkesa KI152/14

5. Objekt i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. Nr. 194/2013, të 2 prillit 2014.
6. Në kërkesën e tij, parashtruesi nuk saktëson se cilat të drejta dhe liri i janë shkelur, dhe as cilat dispozita kushtetuese në mënyrë të veçantë mbështesin kërkesën e tij. Megjithatë, ai pretendon shkelje të procedurave penale të kryera në gjykatat e rregullta, ku parashtruesi ishte dënuar me burgim për kryerjen e veprës penale të kontrabandimit të emigrantëve.

Kërkesa KI153/14

7. Objekt i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Panelit për Lirim me Kusht (PLK. nr. 4/14 të 28 prillit 2014) dhe Aktvendimit të Gjykatës Supreme (Pzd. nr. 84/2014 të 5 gushtit 2014) lidhur me kërkesën e parashtruesit për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit me burgim.
8. Në kërkesën e tij, parashtruesi nuk specifikon se cilat të drejta dhe liri i janë shkelur dhe as cila dispozitë kushtetuese në veçanti mbështetë kërkesën e tij.

Baza juridike

9. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji) dhe në

rregullin 37 dhe 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

10. Më 8 tetor 2014, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
11. Më 6 nëntor 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin nr. GJR. KI152/14, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin nr. KSH. KI152/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Arta Rama-Hajrizi.
12. Më 14 nëntor 2014, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që ta plotësojë formularin e kërkesës dhe të dorëzojë dokumente shtesë.
13. Më 1 dhjetor 2014, në pajtim me rregullin 37 (1) të Rregullores së punës, Kryetari urdhëroi bashkimin e kërkesës KI153/14 me kërkesën KI152/14. Me këtë urdhër, u vendos që gjyqtari raportues dhe përbërja e Kolegjit shqyrtues të jetë e njëjtë, siç ishte vendosur me vendimet (GJR. KI152/14 dhe KSH. KI152/14) të Kryetarit për emërimin e gjyqtarit raportues dhe të Kolegjit shqyrtues më 6 dhjetor 2014.
14. Më 1 dhjetor 2014, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për bashkimin e kërkesave. Të njëjtën ditë, Gjykata ua dërgoi nga një kopje të kërkesës dhe njoftimin për bashkimin e kërkesave Gjykatës Supreme dhe Këshillit Gjyqësor të Kosovës.
15. Më 22 dhjetor 2014, parashtruesi e dorëzoi formularin e plotësuar të kërkesës dhe dokumentet shtesë.
16. Më 6 shkurt 2015, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Prishtinë të dorëzojë një kopje të fletëkthesës, e cila tregon se kur Aktgjykimi i Gjykatës Supreme (P.m.l. Nr. 194/2013, i 2 prillit 2014) i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës.
17. Më 2 mars 2015, Gjykata Themelore në Prishtinë dorëzoi fletëkthesën në Gjykatë, e cila tregon se parashtruesi i kërkesës e ka pranuar Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (Pml. nr. 194/2013 të 2 prillit 2014) më 26 maj 2014.
18. Më 3 korrik 2015, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, ta deklarojë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

A. Përmbledhja e fakteve lidhur me kërkesën KI152/14

19. Gjatë natës ndërmjet të 14 dhe 15 tetorit 2009, një grup prej 18 (tetëmbëdhjetë) shtetasve nga Kosova e kanë kaluar kufirin ndërmjet Serbisë dhe Hungarisë me një barkë në lumin Tisa, në afërsi të qytetit të Suboticës. Barka ishte fundosur gjatë rrugës dhe 15 (pesëmbëdhjetë) shtetas të Kosovës humbën jetën, ndërsa 3 (tre) prej tyre mbijetuan.
20. Më 13 shtator 2010, Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: PSRK) bazuar në aktin PPS. nr. 422/09, ngriti aktakuzë kundër parashtruesit të kërkesës dhe 6 (gjashtë) personave të tjerë, duke i akuzuar për veprën penale të krimit të organizuar, nga neni 274, paragrafi 4, në lidhje me nenin 23 të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPK), dhe veprën penale të kontrabandimit me emigrantë, nga neni 138, paragrafi 6 i të njëjtit Kod.
21. Më 17 qershor 2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë (Aktgjykimi, P. nr. 244/10) e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprës penale të kontrabandimit me emigrantë, nga neni 138, paragrafi 6 i KPK dhe e dënoi atë me 7 (shtatë) vjet burgim. Përveç kësaj, me të njëjtin Aktgjykim të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, 4 (katër) persona tjerë ishin shpallur fajtorë për kryerjen e veprës penale të krimit të organizuar në lidhje me veprën penale të kontrabandës me emigrantë, ndërsa 2 (dy) persona tjerë u shpallën fajtorë për kryerjen e veprës penale, të kontrabandës me emigrantëve dhe rrjedhimisht u dënuan me burg.
22. Më 1 nëntor 2011, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave të Kodit penal dhe të Kodit të procedurës penale dhe vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike.
23. Më 2 tetor 2012, Gjykata Supreme (Aktgjykimi, AP-Kz nr. 61/2012) e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar.
24. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi dorëzoi kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, duke kontestuar aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (P. nr. 244/10 të 17 qershorit 2011) dhe të Gjykatës Supreme (AP-Kz nr. 61/2012, të 2 tetorit 2012), duke pretenduar se këto aktgjykime përmbajnë shkelje esenciale të Kodit penal dhe të Kodit të procedurës penale.
25. Më 2 prill 2014, Gjykata Supreme (Aktgjykimi, Pml. nr. 194/2013) refuzoi kërkesën e parashtruesit për mbrojtjen e ligjshmërisë si të pabazuar, dhe konstatoi se nuk ka gjetur ndonjë shkelje procedurale.
26. Gjykata vëren se një nga personat që u shpallën fajtorë me Aktgjykimin e lartpërmendur të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (P. nr. 244/10, të 17 qershorit 2011) kishte parashtruar kërkesë në Gjykatë duke kërkuar shqyrtimin kushtetues të të njëjtit Aktgjykim të Gjykatës Supreme, P. m. l. nr. 194/2013, të

2 prillit 2014. Më 16 janar 2015, Gjykata kishte vendosur ta deklarojë kërkesën të papranueshme si qartazi të pabazuar (Shih, Rastin KI137/14, Parashtruesi i kërkesës: *Shpejtim Ademaj*, Aktvendim për papranueshmëri i 16 janarit 2015).

B. Përmbledhja e fakteve lidhur me kërkesën KI153/14

Sa i përket Aktvendimit të Panelit për Lirim me Kusht

27. Më 23 maj 2013, parashtruesi parashtrroi kërkesë te Paneli për Lirim me Kusht, duke kërkuar lirimin e tij me kusht, për pjesën e mbetur të dënimit të tij me burgim.
28. Më 28 prill 2014, Paneli për Lirim me Kusht (Aktvendimi, PLK. nr. 4/14) refuzoi kërkesën e parashtruesit me mundësinë e shqyrtimit të rastit të tij pas 1 (një) viti.
29. Paneli për Lirim me Kusht vlerësoi se për shkak të natyrës dhe peshës së veprës penale dhe qëllimit të sanksionit penal, nuk janë përmbushur kushtet për lirimin e tij me kusht.

Sa i përket kërkesës së parashtruesit për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit

30. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesë në Gjykatën Supreme duke kërkuar zbutjen e jashtëzakonshme të dënimit me burgim, të shqiptuar me Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë (P. nr. 244/2010, të 17 qershorit 2011) dhe të vërtetuar me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme (AP. nr. 61/2012, të 2 tetorit 2012).
31. Në kërkesën e tij, parashtruesi i kërkesës thirret në atë se ai është baba i 4 (katër) fëmijëve dhe se bashkëshortja e tij është e sëmure rëndë.
32. Më 5 gusht 2014, Gjykata Supreme (Aktgjykimi, Pzd. nr. 84/2014) refuzoi kërkesën e parashtruesit për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit si të pabazuar.
33. Gjykata Supreme vlerësoi se zbutja e jashtëzakonshme e dënimit nuk është e lejuar, sepse rrethanat e reja të pretenduara, në të cilat thirret parashtruesi i kërkesës nuk i përmbushin kriteret për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit, të përcaktuara me ligj.
34. Në këtë drejtim, Gjykata Supreme arsyetoi:

“Rrethanat e cekura në kërkesë se është baba i 4 fëmijëve kanë qenë të ditura dhe të vlerësuara nga gjykatat gjatë marrjes së vendimit mbi dënimin. Gjithashtu duhet cekur se edhe pse i dënuari Fatmir Pajaziti thirret në rrethanën se bashkëshortja e tij është rëndë e sëmure me asgjë këtë rrethanë gjykata nuk e ka vërtetuar nga se kërkesës nuk i është bashkangjitur asnjë provë e cila do ta vërtetonte këtë rrethanë”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

A. Sa i përket kërkesës KI152/14

35. Siç u përmend më lart, parashtruesi i kërkesës nuk saktëson se cilat të drejta dhe liri i janë shkelur dhe as cilat dispozita kushtetuese në veçanti mbështesin kërkesën e tij, por ai pretendon shkelje të procedurës penale të kryer në gjykatat e rregullta, ku parashtruesi ishte dënuar me 7 (shtatë) vjet burgim për kryerjen e veprës penale të kontrabandimit të emigrantëve.

B. Sa i përket kërkesës KI153/14

36. Në kërkesën e tij, parashtruesi konteston Aktvendimin e Panelit për Lirim me Kusht (PLK. nr. 14/04, të 28 prillit 2014) dhe Aktvendimin e Gjykatës Supreme (Pzd. nr. 84/2014, të 5 gushtit 2014) në lidhje me kërkesën e tij për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit me burgim.
37. Megjithatë, parashtruesi i kërkesës nuk saktëson se cilat të drejta dhe liri janë shkelur dhe cila dispozitë kushtetuese në veçanti mbështetë kërkesën e tij. Ai pohon se ka vuajtur 5 (pesë) vite të dënimit të tij me burgim dhe i drejtohet Gjykatës me kërkesën “*për të ndërhyrë në instancat gjyqësore të sipërpërmendura për ta miratuar kërkesën e tij për lirim me kusht apo zbutje të jashtëzakonshme të dënimit të tij me burgim*”.

Pranueshmëria e kërkesës

38. Gjykata vëren se, për të qenë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit së pari duhet të shqyrtojë nëse janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

A. Sa i përket kërkesës KI152/14

39. Gjykata i referohet nenit 49 të Ligjit, i cili përcakton:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht. Nëse kërkesa është e drejtuar kundër një ligji, atëherë afati fillon të ecë që nga dita kur ligji ka hyrë në fuqi”.

40. Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) (c) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(c) kërkesa parashtrohet brenda katër muajsh nga dita e dorëzimit të vendimit të mjetit të fundit juridik efektiv të parashtruesit [...].”

41. Për të përcaktuar nëse parashtruesi e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të paraparë kohor prej 4 (katër) muajsh, Gjykata i referohet ditës kur parashtruesit të kërkesës i është dorëzuar vendimi përfundimtar dhe ditës në të cilën kërkesa është dorëzuar në Gjykatën Kushtetuese.
42. Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme (Pml. nr. 194/2013 i 2 prillit 2014) i ishte dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 26 maj 2014, ndërsa ai parashtroi kërkesën e tij në Gjykatë më 8 tetor 2014. Bazuar në këtë, rrjedh se kërkesa nuk është parashtruar brenda afatit ligjor të paraparë me nenin 49 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (c) të Rregullores së punës.
43. Gjykata përkujton se qëllimi i afatit ligjor prej 4 (katër) muajsh, sipas nenit 49 të Ligjit si dhe sipas rregullit 36 (1) (c) të Rregullores së punës, është që të promovojë sigurinë juridike duke siguruar që rastet të cilat paraqesin çështje kushtetuese të shqyrtohen brenda afateve të arsyeshme, si dhe që vendimet e nxjerra më herët të mos jenë pafundësisht të hapura për kontestim (Shih, rastin *O'Loughlin dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 23274/04, GJEDNJ, Vendim i 25 gushtit 2005).
44. Prandaj, kërkesa është e papranueshme, sepse është e paafatshme.

B. Sa i përket kërkesës KI153/14

45. Gjykata rikujton se parashtruesi në këtë kërkesë konteston:
 - a. Aktvendimin e Panelit për Lirim me Kusht (PLK. nr. 4/14, të 28 prillit 2014); dhe
 - b. Aktvendimin e Gjykatës Supreme (Pzd. nr. 84/2014, të 5 gushtit 2014) lidhur me kërkesën e tij për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit me burgim.
46. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se të dy aktvendimet e kontestuara ishin nxjerrë në dy grupe të ndryshme të procedurave.
47. Sa i përket Aktvendimit të Panelit për Lirim me Kusht (PLK. nr. 4/14, të 28 prillit 2014), Gjykata vëren se ky Aktvendim i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 29 prill 2014, ndërsa ai e ka dorëzuar kërkesën e tij më 8 tetor 2014.
48. Në bazë të asaj që u tha më lart, Gjykata konkludon se pjesa e kërkesës ku parashtruesi konteston Aktvendimin e Panelit për Lirim me Kusht është e paafatshme sepse kërkesa nuk ishte dorëzuar brenda afatit ligjor të përcaktuar me nenin 49 të Ligjit dhe Rregullin 36 (1) (c) të Rregullores së punës.
49. Sa i përket Aktgjykimit të Gjykatës Supreme (Pzd. nr. 84/2014, të 5 gushtit 2014), lidhur me kërkesën e tij për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit me burgim, Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili përcakton:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

50. Gjykata gjithashtu i referohet rregullit 36 të Rregullores së punës, i cili parasheh:

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.

51. Bazuar në sa u tha më lart, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës kryesisht nuk është i kënaqur me kualifikimet juridike të fakteve dhe rezultatin e procedurës të përfunduar në Gjykatën Supreme. Kualifikimi juridik i fakteve dhe ligjit të aplikueshëm janë çështje që bien brenda fushës së ligjshmërisë.
52. Në këtë drejtim, Gjykata rithekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmëria) që pretendohen të jenë bërë nga Gjykata Supreme, duke përfshirë gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë (kushtetutshmëria).
53. Për më tepër, lidhur me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme përkitazi me kërkesën e tij për zbutje të jashtëzakonshme, parashtruesi i kërkesës nuk specifikon se cilat të drejta dhe liri i janë shkelur dhe cila dispozitë kushtetuese në veçanti mbështetë kërkesën e tij.
54. Gjykata Kushtetuese mundet vetëm të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të tillë sa që procedurat në përgjithësi dhe të shikuara në tërësinë e tyre, janë kryer në mënyrë të tillë sa që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë. (Shih, *inter alia*, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut në rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, i miratuar më 10 korrik 1991).
55. Përveç kësaj, Gjykata rithekson se nuk është detyrë e saj në bazë të Kushtetutës të zëvendësojë rolin e gjykatave të rregullta, në lidhje me vendimet e tyre. Roli i gjykatave të rregullta është të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu Rastin KI70/11 parashtrues *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
56. Për arsytet e lartpërmendura, Gjykata konkludon se parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.
57. Prandaj, pjesa e kërkesës KI153/14 përkitazi me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme lidhur me kërkesën e parashtruesit për zbutje të jashtëzakonshme është qartazi e pabazuar.

58. Në fund, Gjykata konkludon se kërkesat KI152/14 dhe KI153/14 duhet të deklarohen të papranueshme.
59. Kërkesa KI152/14 është e papranueshme, sepse është e paafatshme.
60. Kërkesa KI153/14:
- A. Sa i përket pjesës që ka të bëjë me Aktvendimin e kontestuar të Panelit për Lirim me Kusht, është e papranueshme, sepse është e paafatshme.
- B. Pjesa e kërkesës përkitazi me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme në lidhje me kërkesën e parashtruesit për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit, është e papranueshme si qartazi e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenet 48 dhe 49 të Ligjit dhe rregullat 36 (1) (c) dhe (2) (d) të Rregullores së punës, më 10 gusht 2015, njëzëri

VENDOS

- I. T'I DEKLAROJË kërkesat të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

